

ΜΥΘΙΚΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΜΥΘΙΚΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΠΑΠΑΤΣΟΥΝΗ ΒΛΑΣΗ
ΠΑΤΕΣΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ

ΠΕΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
ΣΟΥΜΕΛΙΔΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΣΩΤΗΡΙΑΔΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΑΖΙΔΟΥ ΣΟΝΙΑΣ
ΤΕΡΖΙΔΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ
ΤΖΑΦΑ ΜΑΙΡΗΣ
ΤΙΦΤΙΚΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ
ΤΣΑΝΑΚΤΣΙΔΟΥ ΓΙΩΡΓΙΑΣ
ΤΣΙΝΙΒΙΤΣ ΣΟΦΙΑΣ
ΤΣΑΝΤΣΑΡΙΔΗ ΙΟΡΔΑΝΗ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΦΟΛΤΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ
ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΟΛΓΑΣ
ΦΑΡΜΑΚΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ
ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

4^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ

***ΥΠΕΥΘΥΝΗ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ:
ΝΤΡΙΚΟΥ ΘΑΛΕΙΑ***

ΜΥΘΙΚΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΜΥΘΙΚΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ

- ❖ Τα "τέρατα" της Ελληνικής μυθολογίας είναι μυθικά πλάσματα δημιουργημένα απολύτως από την αχαλίνωτη ανθρώπινη φαντασία. Συνδυάζουν ρεαλιστικά στοιχεία διαφόρων υπαρκτών πλασμάτων, όπως ο Πήγασος που είναι ένα άλογο με φτερά, ο γρύπας που είναι ένα πλάσμα με σώμα λιονταριού και διαθέτει κεφάλι και φτερά αετού.

Τα πλάσματα αυτά κινούνται στη σφαίρα του «ασυνείδητου "και του εξωπραγματικού που συναντιέται κάποτε με τον πραγματικό ή πιο σωστά με τον αληθοφανή κόσμο, στην οριακή περιοχή όπου δρουν οι μεγάλοι ήρωες- όπως ο Οδυσσέας- και ζουν οι θεοί της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας. Εκεί, σ' αυτή τη φανταστική χώρα του ελληνικού μύθου, τα πλάσματα αυτά ζουν τη δική τους ζωή. Γεννιούνται και πεθαίνουν με τρόπους ιδιαίτερους και με τον ίδιο ιδιαίτερο τρόπο περνάνε τη ζωή τους.

Φαίνεται να ορίζουν τους κανόνες, να καταδυναστεύουν τους ανθρώπους, μα στην πραγματικότητα κυνηγάνε το δικό τους πεπρωμένο και κατά κανόνα καλούνται να υπερασπιστούν την ίδια τους την ύπαρξη όταν ένας αποφασιστικός ήρωας βρεθεί στο δρόμο τους. Τα τέρατα της ελληνικής μυθολογίας είναι στην ουσία πλάσματα τραγικά. Το πεπρωμένο τους είναι να ενσαρκώνουν το πρόσωπο του φόβου και της απειλής, αλλά κατά κανόνα μοιάζουν απλώς να διεκδικούν το δικαίωμά τους στη ζωή. Παρακολουθώντας τις πολύπλοκες διαδρομές των κύκλων του ελληνικού μύθου συναντάει κανείς ένα μεγάλο πλήθος πλασμάτων, που εμφανίζονται συνήθως σε δεύτερους ρόλους, αλλά κερδίζουν την παράσταση με την απόκοσμη παρουσία τους.

ΑΙΟΛΟΣ

Στην Αρχαία ελληνική μυθολογία ο Αίολος (το όνομά του σημαίνει "αυτός που κινείται γρήγορα", "ο σβέλτος") ήταν γιος του Έλληνα και της Νύμφης Ορσηίδας και εγγονός του Δευκαλίωνα.

Θεωρείται ιδρυτής και πρώτος βασιλιάς της Αιολίας, που αργότερα ονομάστηκε Θεσσαλία και του Αιολικού του Ελληνικού έθνους. Τα αδέρφια του ήταν ο Δώρος, ο Ξούθος, η Ξενόπατρα και σύμφωνα με μερικές πηγές- ο Αμφικτύονας, που επίσημα θεωρείται αδελφός του Έλληνα παντρεύτηκε την Εναρέτη, κόρη του Δηίμαχου, με την οποία απέκτησε πολλά παιδιά.

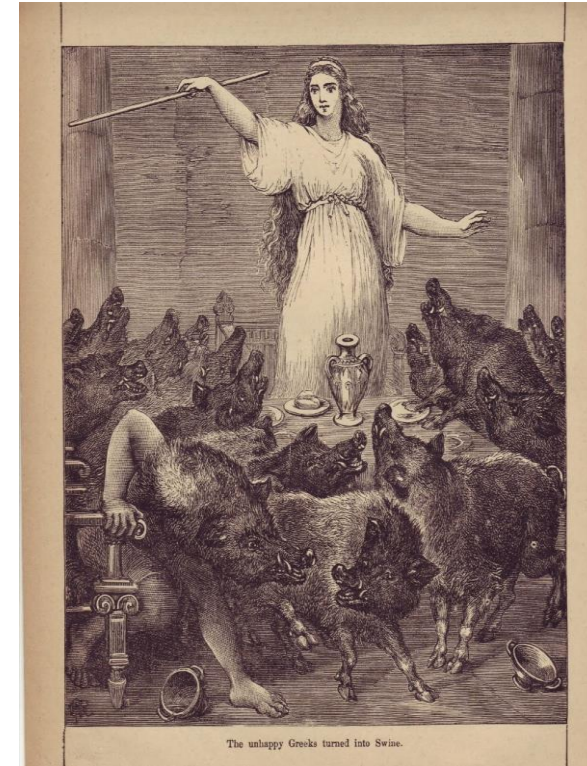
Ραψωδία Κ (Ο ασκός του Αιόλου)

Κίρκη

Ραψ.κ Στην ελληνική μυθολογία η Κίρκη ήταν δευτερεύουσα θεότητα, κατ' άλλους μάγισσα ή νύμφη. Πατέρας της ήταν ο θεός Ήλιος και μητέρα της η Πέρση, μία από τις Ωκεανίδες. Η Κίρκη ήταν αδελφή του Αιήτη και της Πασιφάης.

Η Κίρκη ζούσε στο νησί στο οποίο ήταν βασίλισσα, την Αιαία και μεταμόρφωνε τους εχθρούς της ή όσους την προσέβαλαν σε ζώα με τη χρήση μαγικών ποτών, καθώς γνώριζε πολλά για τα βότανα και τη φαρμακευτική τους επίδραση.

Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΚΙΡΚΗΣ

**2. Ο Οδυσσέας ορμά με το ξίφος του στην Κίρκη, κι αυτή τρέχει να σωθεί.
Οι σύντροφοι μεταμορφωμένοι σε ζώα παρακολουθούν.** Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

4. Η Κίρκη ανακατεύει το μαγικό ποτό της.
Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

ΛΑΙΣΤΡΥΓΟΝΕΣ

- Οι **Λαιστρυγόνες** είναι μυθικός λαός της Ελληνικής Μυθολογίας.
- Αναφέρονται για πρώτη φορά στην Οδύσεια ως κάτοικοι της Τηλεπύλου, παραλιακής πόλης της Τυρρηνικής θάλασσας, που ιδρύθηκε από τον πρώτο βασιλέα τους, τον Λάμο.
- Περιγράφονται ως ανθρωποφάγοι και γίγαντες που, υπό τον βασιλέα τους Αντιφάτη, κατέστρεψαν με πέτρες όλα τα πλοία του στόλου του Οδυσσέα, εκτός από ένα (αυτό του ίδιου του Οδυσσέα), που προσορμίστηκαν στον λιμένα τους.
- **Ραψωδία Κ ενότητα 16**

ΚΥΚΛΩΠΕΣ

Οι Σικελοί Κύκλωπες είναι γιοι του Ποσειδώνα, μονόφθαλμοι όπως και οι Ουράνιοι Κύκλωπες, γιγάντιοι, άγριοι, δυνατοί, όπως πολλοί γιοι του Ποσειδώνα. Η κοινωνία τους αντιδιαστέλλεται στις οργανωμένες πολιτικά κοινωνίες της Πύλου, της Σπάρτης, της Ιθάκης, όπου υπάρχουν εξειδικευμένες τέχνες και καλλιέργειες, αλλά και αργότερα της δημοκρατικής Αθήνας, στην οποία οι πολίτες γνώριζαν την τέχνη και τους κανόνες του συμποσίου ως άσκηση και έκφραση των αρχών της δημοκρατίας. Αντίθετα, η κοινωνία των Κυκλώπων είναι οικογενειακή, κτηνοτροφική (εκτρέφουν κυρίως πρόβατα που αποτελούν και τη μοναδική τους περιουσία), καρποσυλλεκτών και ανθρωποφάγων, χωρίς κατοικίες (μένουν σε σπήλαια) και θεσμούς (για παράδειγμα, της ικεσίας και της φιλοξενίας). Η περιπέτεια του Οδυσσέα στη γη των Κυκλώπων στα Φλεγραία πεδία κοντά στη Νάπολη καταγράφει τη διαφορετικότητα αυτή.

Ραψωδία 1

Οι πιο κοντινοί τους γείτονες ήταν οι Φαίακες που ήταν φιλήσυχοι, εσωστρεφείς και πολιτιστικά ανώτεροι. Παρόλο που οι Κύκλωπες σχετίζονταν με τους Φαίακες, οι τελευταίοι ξεσηκώθηκαν και εγκαταστάθηκαν μακριά, για να γλυτώσουν από την επιθετική συμπεριφορά τους.

ΛΕΥΚΟΘΕΑ

Η Ινώ ήταν μία από τις κόρες του βασιλιά των Θηβών Κάδμου και της Αρμονίας. Μετονομασμένη ως Λευκοθέα έγινε αργότερα θεότητα της θάλασσας.

Ο ΜΥΘΟΣ: Αδελφές της Ινούς ήταν η Σεμέλη, που έμελλε να γίνει μητέρα του Διονύσου, η Αγαύη, που αργότερα επικεφαλής Μαινάδων κατασπάραξε το γιο της Πενθέα, και η Αυτονόη. Για την Ινώ-Λευκοθέα έγραψαν πολλοί αρχαίοι συγγραφείς και ποιητές, με συνέπεια ο μύθος της να εμφανίζει πολλές παραλλαγές. Σε άλλες από αυτές η Ινώ παρουσιάζεται ως κακιά μητριά που ήθελε μάλιστα να σκοτώσει το Φρίξο και την Έλλη, παιδιά του άντρα της Αθάμαντα, σε άλλες παρουσιάζεται ως καταδιωκόμενη, ενώ άλλοτε εμφανίζεται ως συμπαθητική τροφός του μικρού Διονύσου, την οποία εκδικήθηκε η θεά Ήρα κάνοντάς την μανιακή.

- Η Ινώ/Λευκοθέα σώζει τον Οδυσσέα από τη θύελλα που ξεσήκωσε ο Δίας, όταν ο ήρωας ήταν πια κοντά στη γη των Φαιάκων. Τον συμβούλεψε να βγάλει τα ρούχα που του είχε δώσει η Καλυψώ και που τον βάραιναν πολύ, να απλώσει κατάστηθα «τ' αθάνατο μαντήλι» και να εγκαταλείψει το σκαρί του. Και όταν θα φτάσει κολυμπώντας στη γη των Φαιάκων να λύσει το πανί και να το αφήσει στα κύματα χωρίς όμως ο ίδιος να βλέπει (ραψωδία ε 348-369).

ΛΕΥΚΟΘΕΑ

Ραψωδία ε

Στην Αρχαία ελληνική μυθολογία η Λευκοθέα ή Λευκοθή θεωρήθηκε σαν μια από τις μορφές στις οποίες η θάλασσα στην αρχαιότητα μετασχηματιζόταν ως Νύμφη. Η Ινώ ήταν κόρη του ιδρυτή της Θήβας Κάδμου, αδελφή της Σεμέλης και σύζυγος του Αθάμαντα έγινε θεά μετά την τιμωρία της από την Ήρας επειδή ανάθρεψε τον νεογέννητο Διόνυσο. Η Ινώ έπεσε στην θάλασσα και πνίγηκε μαζί με τον γιο της που λατρεύτηκε από τους Έλληνες ως Μελικέρτης, εορταζόταν στα Ίσθμια, η ίδια λατρεύτηκε ως Λευκοθέα. Το ιερό της στην Λακωνία χρησιμοποιήθηκε σαν Μαντείο στο οποίο προσπαθούσαν πολλοί να βρουν εξήγηση στα όνειρα. Σε μια άλλη εξήγηση του μύθου στην νήσο Ρόδος βρίσκουμε μια Νύμφη ή θεά την Αλία της Ρόδου η οποία πνίγηκε στην θάλασσα και λατρεύτηκε σαν Λευκοθέα. Οι γονείς της ήταν οι Τιτάνες Θάλασσα και Πόντος που προσωποποιούσαν το υγρό στοιχείο στην Γη ή ο Ουρανός,

στάλθηκε από την Αθηνά να βοηθήσει τον Οδυσσέα να σωθεί από την τρικυμία που ξεσήκωσε για εκδίκηση εναντίον του ο Ποσειδώνας, ο πατέρας του Πολύφημου.

Οι Τιτάνες ήταν φυλή υπερφυσικών όντων της αρχαίας ελληνικής θρησκείας, αποτελούμενη από ισχυρές θεότητες, που γεννήθηκαν από τη Γαία και τον Ουρανό και κυβέρνησαν την περίοδο της Χρυσής Εποχής.

Ο Όμηρος αναφέρει τρεις Τιτάνες, τον Κρόνο, τη Ρέα και τον Ιαπετό, οι οποίοι ήταν τέκνα του Ουρανού και της Τηθύος. Όλοι οι Τιτάνες, κάτοικοι του Ουρανού, ονομάζονταν και Ουρανίδες (Ουρανίωνες).

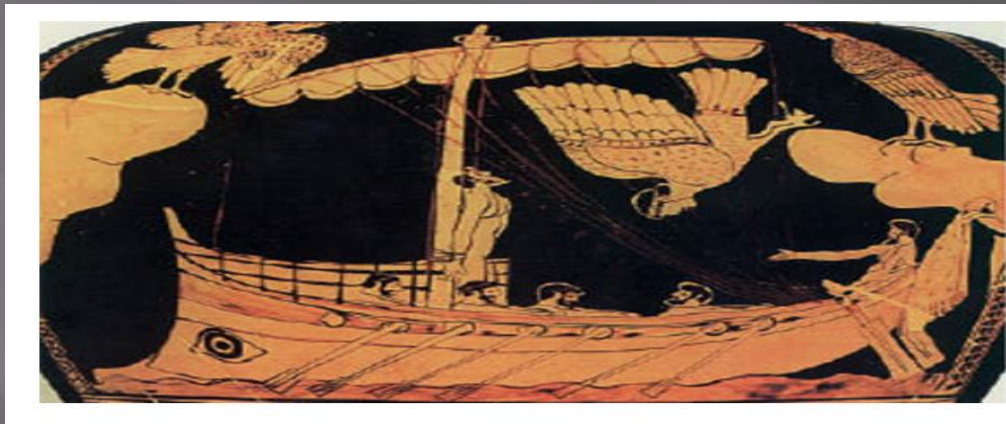
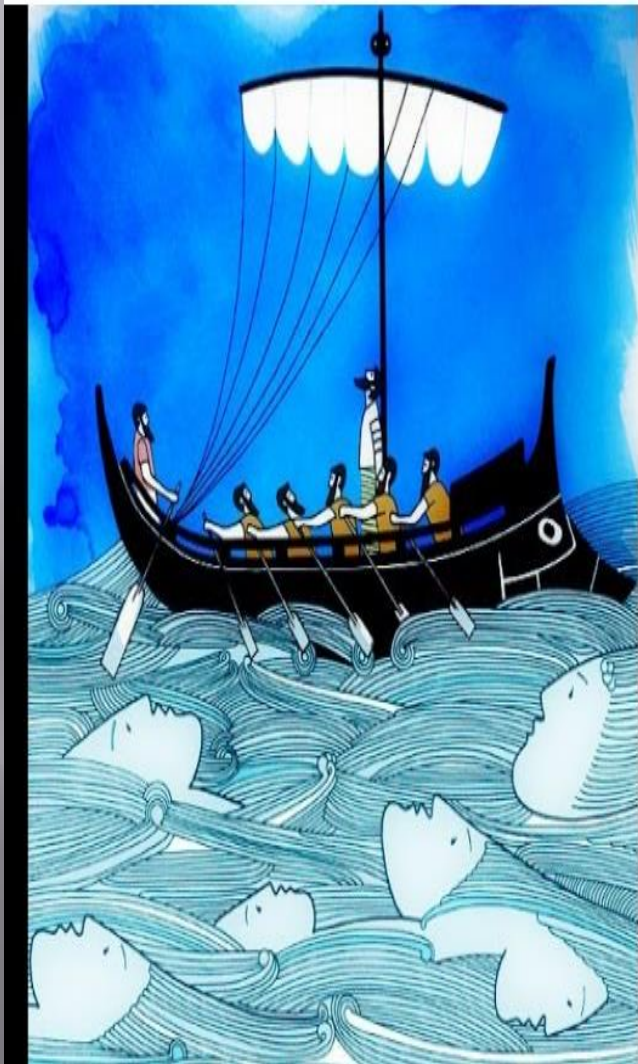
- Οι Έλληνες των κλασικών χρόνων γνώριζαν αρκετά ποιήματα για τον πόλεμο μεταξύ των θεών και πολλών από τους Τιτάνες. Το κυρίαρχο εξ αυτών και το μοναδικό που έχει διασωθεί ήταν η Θεογονία, που αποδίδεται στον ΗΣίοδο. Ένα χαμένο έπος με τον τίτλο Τιτανομαχία, το οποίο αποδίδεται στη θρυλική μορφή του τυφλού βάρδου Θάμυρη από τη Θράκη, αναφερόταν σε μία πραγματεία περί μουσικής, που

έχει κάποια στιγμή αποδοθεί στον Πλούταρχο. Οι Τιτάνες κατείχαν σημαντικό ρόλο και στα ποιήματα, που αποδίδονται στον Ορφέα. Αν και σώζονται μόνο μικρά μέρη των Ορφικών διηγήσεων, δείχνουν ενδιαφέρουσες διαφορές από την Ησίοδεια παράδοση.

Σειρήνες

Κατά τον μύθο οι Σειρήνες ήταν θαλάσσιες νύμφες (Ναϊάδες) συνοδοί της Περσεφόνης. Όταν την Περσεφώνη την απήγαγε ο Άδης η μητέρα της Δήμητρα τους έδωσε σώμα πτηνών για να την βοηθήσουν στην αναζήτηση. Όταν πλέον δεν κατάφεραν να την βρουν εγκαταστάθηκαν σε ένα νησί από όπου με το πανέμορφο τραγούδι τους προσείλκυαν τους ναύτες των πλοίων που πλησίαζαν στην περιοχή τους και προκαλούσαν στην συνέχεια την καταστροφή τους.

Αναφέρονται για πρώτη φορά στην Οδύσσεια ως κατοικούσες στην νήσο Ανθεμόεσσα του Τυρρηνικού πελάγους, στο στενό της Μεσσήνης μεταξύ Σικελίας και Καλαβρίας. Ο Οδυσσεύς είχε ενημερωθεί από την Κίρκη για το γοητευτικό τραγούδι τους με το οποίο παγίδευαν τους ανυποψίαστους ταξιδιώτες, οι οποίοι πλησιάζοντας είτε ξεχνούσαν τον προορισμό τους, είτε κατασπαράζονταν απ' αυτές, κι έτσι διέταξε σε όλο το πλήρωμα του να βάλουν κεριά στα αυτιά τους ώστε να μην ακούν το τραγούδι των Σειρήνων, ενώ ο ίδιος ζήτησε να τον δέσουν στο κατάρτι ώστε όταν ακούσει το τραγούδι τους να μη παρασυρθεί από την γοητεία τους.

Συμπληγάδες Πέτρες

Συμπληγάδες Πέτρες στην [ελληνική μυθολογία](#) ονομάζονταν δύο πολύ μεγάλοι βράχοι προ θαλάσσιου στενού (διαύλου), που ενώνονταν και αποχωρίζονταν συνεχώς, έτσι ώστε να ήταν αδύνατο το ασφαλές πέρασμα ενός πλοίου. Οι Συμπληγάδες ήταν γνωστές και ως «Πλαγκταί», «Κυανέαι», «Συνδρομάδες» και «Συνορμάδες». Οι [Ρωμαίοι](#) τις αποκαλούσαν *cyaneeae insulae*.

Το πρώτο πλοίο που κατάφερε τελικά τον ασφαλή διάπλου ήταν το πλοίο «[Αργώ](#)» με τους [Αργοναύτες](#), με τη βοήθεια της θεάς [Ήρας](#), πιθανότατα αφού έχασε την πρύμνη του (κατ' άλλους την πλώρη του). Συγκεκριμένα, ο [Φινέας](#) συμβούλευσε να αφήσουν πρώτα ένα περιστέρι να περάσει ανάμεσα, όπως και έγινε. Οι βράχοι έκλεισαν πίσω από το περιστέρι, που έχασε μόνο κάποια φτερά της ουράς του, και όταν ξανάνοιξαν, η «Αργώ» πέρασε με τους Αργοναύτες να κωπηλατούν με όλη τους τη δύναμη. Από τότε, οι δύο βράχοι ακινητοποιήθηκαν.

Ο [Όμηρος](#) τις συσχετίζει με τη Σκύλλα και τη Χάρυβδη, δηλαδή με τον [Πορθμό της Μεσσήνης](#) στη [Σικελία](#). Ο Οδυσσέας τις απέφυγε διαλέγοντας να περάσει από την Σκύλλα και την Χάρυβδη. Ο παραπάνω μύθος των Συμπληγάδων, ούτε λίγο ούτε πολύ, φανερώνει πράγματι την αγωνία των πρώτων θαλασσοπόρων που άρχισαν να εκτελούν μεγάλους πλόες σε άγνωστες θάλασσες.

Σκύλλα και Χάρυβδη

Η Χάρυβδη κατοικούσε στην ασιατική ακτή του πορθμού του Βοσπόρου. Ρουφούσε το νερό της θάλασσας και μαζί όλα τα διερχόμενα πλοία και τους ναυτικούς.

Η Σκύλλα ήταν ένα θυλυκό τέρας της ελληνικής μυθολογίας. Κατοικούσε στην Ευρωπαϊκή ακτή του πορθμού του Βοσπόρου. Είχε έξι λαιμούς και άρπαζε αντίστοιχους ναυτικούς από διερχόμενα πλοία.

Χάρυβδη

- ▣ Η Χάρυβδη ή Χάρυβδις ή ρουφήχτρα ή θαλάσσια δίνη σύμφωνα με το λεξικό είναι ένα όνομα αμφίβολης ετυμολογίας, είναι θηλυκό τέρας της ελληνικής μυθολογίας. Θεωρείται η θυγατέρα του Ποσειδώνα και της Γαίας. Κατοικούσε στην ασιατική ακτή του πορθμού του Βοσπόρου (στην ευρωπαϊκή ακτή κατοικούσε ένα άλλο τέρας, η Σκύλλα) και ρουφούσε το νερό της θάλασσας τρεις φορές την ημέρα, καταπίνοντας μαζί διερχόμενα πλοία και ναυτικούς, και άλλες τρεις φορές έφτυνε αυτό που ρουφούσε κατεστραμμένο. Αργότερα οι μυθογράφοι μετέφεραν την κατοικία των δύο τεράτων στον πορθμό της Μεσσήνης μεταξύ Ιταλίας και Σικελίας.

ΚΑΛΥΨΩ

- Την νεράιδα Καλυψώ την συναντάμε στην ραψωδία ε στ.1-310
- Η **Καλυψώ** (το όνομά της σημαίνει "καλύπτω", "κρύβω" ή "παραπλανώ") ήταν μία γνωστή **Νύμφη** κατά την **αρχαία Ελληνική μυθολογία**, που ζούσε στο νησί **Ωγυγία**, όπου κρατούσε τον **Οδυσσέα** για επτά έτη, εμποδίζοντάς τον να γυρίσει στην **πατρίδα του**. Η Καλυψώ είναι κόρη του **Τιτάνα Άτλαντα** και της **Ωκεανίδας Πλειόνης**. Επομένως, αδέρφια της είναι οι **Εσπερίδες**, οι **Πλειάδες**, οι **Υάδες** και ο **Ύας**. Η Καλυψώ κατοικούσε σε ένα μεγάλο **σπήλαιο**, κοντά στην είσοδο του οποίου υπήρχαν φυσικοί κήποι, ιερό δάσος και **πηγές**. Εκεί περνούσε την ημέρα της η Νύμφη, κλώθοντας και υφαίνοντας με τις υπηρέτριές της, που ήταν και αυτές **Νύμφες**.
- Η Καλυψώ είναι διάσημη για τον σημαντικό ρόλο που έπαιξε στην **"Οδύσσεια"** του **Ομήρου**, όπου προσπαθεί να κρατήσει τον ξακουστό **Έλληνα** ήρωα **Οδυσσέα** στο νησί της για να τον κάνει αθάνατο σύζυγό της. Σύμφωνα με τον **Όμηρο**, η Καλυψώ κράτησε τον **Οδυσσέα** στο νησί της για επτά χρόνια, ενώ ο **Απολλόδωρος** λέει πέντε χρόνια και ο **Υγίνος** λέει έναν χρόνο. Η Καλυψώ γοήτευε τον **Οδυσσέα** με τα όμορφα τραγούδια της (αν και αυτός συνέχιζε να είναι δυστυχισμένος και να κλαίει, γιατί ο βαθύτερος εσωτερικός πόθος του ήταν η επιστροφή του στην πατρίδα του την **Ιθάκη**), ενώ ύφαινε στον **αργαλειό** της με μια χρυσή σαΐτα.
- Ο **Οδυσσέας** δεν άντεχε άλλο να είναι μακριά από την **Πηνελόπη** και ήθελε να πάει στην Καλυψώ να το πει. Η προστάτιδα θεά του, η **Θεά Αθηνά**, ζητά από τον πατέρα της, τον **Θεό Δία**, να διατάξει την απελευθέρωση του **Οδυσσέα** από εκείνο το νησί. Ο **Δίας** συμφωνεί και διατάζει τον **Θεό Ερμή** να πει στην Καλυψώ να αφήσει ελεύθερο τον **Οδυσσέα**, αφού δεν ήταν το πεπρωμένο του να ζήσει μαζί της για πάντα. Εκείνη θυμωμένα σχολιάζει για το πως οι **θεοί** δε θέλουν οι θεές να έχουν δεσμούς με **θνητούς** επειδή ζηλεύουν, αλλά τελικά συμφωνεί, και δίνει στον **Οδυσσέα** «μαύρο **κρασί**», **ψωμί** και υλικά για τη σχεδία του πριν ξεκινήσει για το ταξίδι. Επίσης του υπέδειξε ποιους **αστέρες** να παρατηρεί για να ρυθμίζει την πορεία του.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ

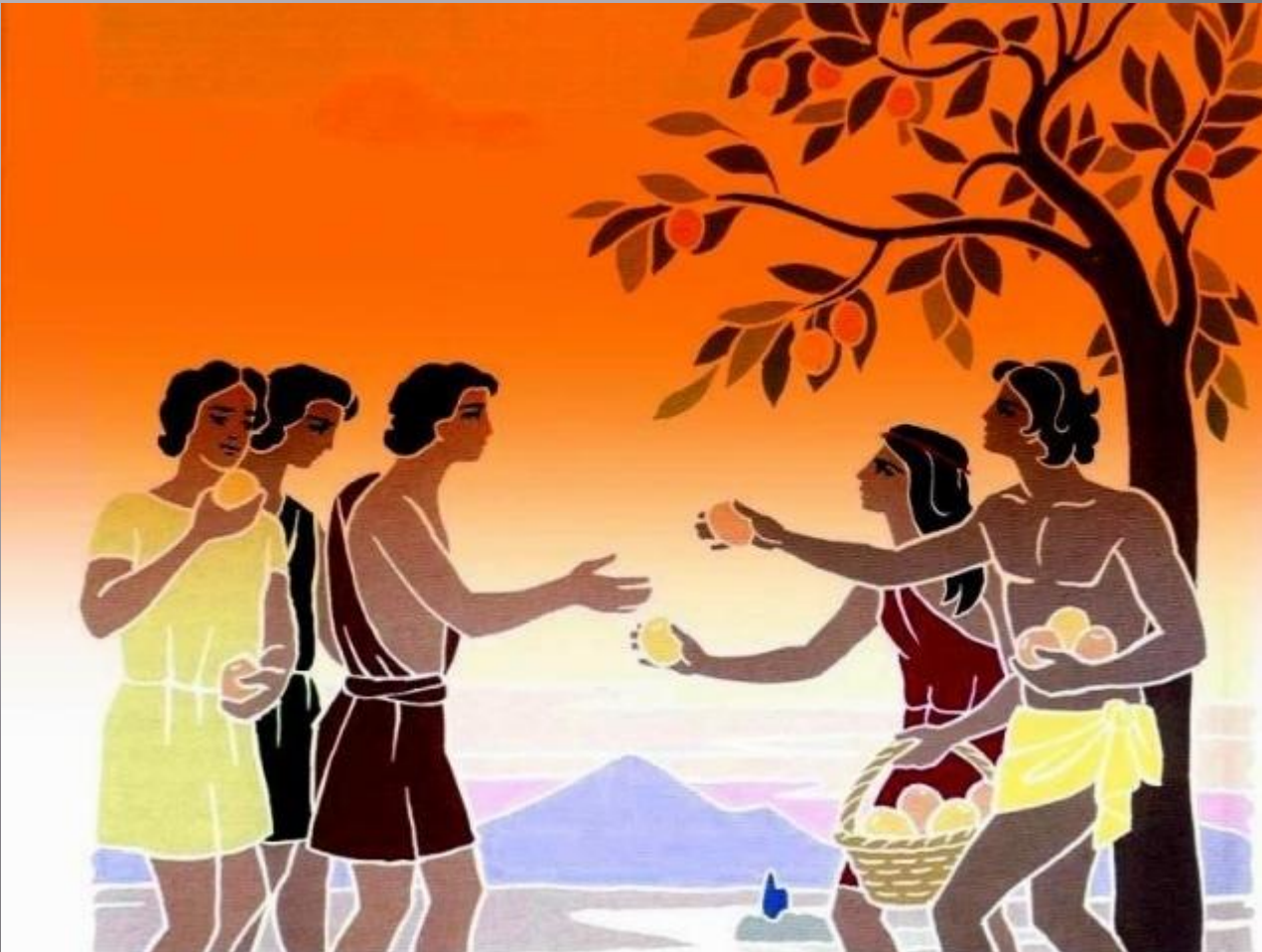
Ο Κέρβερος, το μυθικό τέρας με τα τρία κεφάλια, την ουρά δράκου και τη φιδίσια χαίτη, υπήρξε ο φύλακας στις πύλες του Άδη, του ζοφερού Κάτω Κόσμου....

Τα τρία κεφάλια θεωρείται ότι αντιπροσώπευαν το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, ενώ άλλες πηγές αναφέρουν ότι ήταν σύμβολο της γέννησης, της νεότητας και του γήρατος....

Λέγεται ότι ο Κέρβερος είχε αιχμηρά δόντια και ένα δηλητηριώδες δάγκωμα. Από το δηλητήριο που έσταζε πάνω στο έδαφος φύτρωνε ένα φυτό που είναι γνωστό ως “Ακόνιτο”....

Στη ραψωδία λ ο Οδυσσέας συναντά τον Κέρβερο όταν κατεβαίνει στον Άδη.

ΛΩΤΟΦΑΓΟΙ

Οι **Λωτοφάγοι** είναι μυθικός, φιλόξενος και ειρηνικός λαός της [ελληνικής μυθολογίας](#). Ορισμένοι ιστορικοί που έχουν ασχοληθεί με την γεωγραφία της [Οδύσσειας](#) τοποθετούν το νησί τους κοντά στις ακτές της Β. [Αφρικής](#). Αναφέρονται για πρώτη φορά στην [Οδύσσεια](#) (ι - 92-105) όπου και περιγράφονται ως φιλήσυχοι και φιλόξενοι άνθρωποι που φιλοξένησαν μερικούς ναύτες του [Οδυσσέα](#) που αποβιβάστηκαν εκεί όταν ο στόλος τους προσορμίστηκε στην ακτή τους, κάπου στην Αφρική. Βγήκανε στη στεριά κι ο Οδυσσέας έστειλε τρεις απ' τους συντρόφους του να δουν τι άνθρωποι ζούσαν σ' αυτή τη χώρα. Οι σύντροφοί του πήγαν κι όταν συνάντησαν τους Λωτοφάγους, εκείνοι τους έδωσαν να φάνε λωτούς, που ήταν φρούτα μαγεμένα. Αμέσως ξέχασαν πατρίδα και συντρόφους και δεν ήθελαν να φύγουν από εκεί. Ανήσυχος ο Οδυσσέας πήγε να τους βρει. Τους πήρε με το ζόρι κι αμέσως διέταξε τα καράβια να σαλπάρουν.

ΠΗΓΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ:

https://www.logiosermis.net/2014/04/blog-post_1696.html

<http://odysseus.culture.gr/a/1/11/ga110.html>
<https://photodentro.edu.gr/lor/r/8521/11329>

http://ebooks.edu.gr/ebooks/v/html/8547/2232/Omirika-Epi-Odyseia_A-Gymnasiou_html-empl/

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B1%CF%84%CE%B7%CE%B3%CE%BF%CF%81%CE%AF%CE%B1:%CE%9C%CF%85%CE%B8%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%B9%CE%BA%CE%AC_%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B1